

dem saa sige det aabent og ærligt. Den Udtalelse, som Folketingets Venstre har fremsat, er en Udtalelse, der i al Almindelighed indeholder det, som Venstre hidtil har anset for rigtigt og godt, og specielt paa det militære Omraade indeholder netop det, som Konseilspræsidenten og det ærede Medlem for Løvel i 1890'erne fandt var udmærket rigtigt. Men nu ere de Herrer svingede bort fra den Opfattelse, og det er af den Grund, at de ikke se sig i Stand til at kunne modtage det Ændringsforslag til Udtalelsen, som vi have tilladt os at stille. Jeg kunde meget vel gennemgaa de andre Punkter, som findes der, men jeg ser ikke, at der er nogen videre Grund til at gøre det. Thi det, som jeg ønsker at faa frem ved de Bemærkninger, jeg her har gjort, er dette, at naar Regeringspartiet ikke kan stemme for det Ændringsforslag, vi her have fremsat, er det aldeles ikke af de Snurrepiberigrunde, som den højtærede Minister omtalte i Gaar, saa er det ikke, fordi Forslaget i sproglig Henseende ikke er saa godt, som det burde være, men ganske simpelt, fordi de ere absolut uenige i det politiske Indhold i de Udtalelser, vi her have fremsat. Det ønsker jeg at slaa fast, jeg ønsker, man skal se, at det er af politiske Grunde, at det ærede relative Flertal og dets Ministerium ikke kunne have med denne Udtalelse at gøre.

Jeg skal dernæst tillade mig at opholde mig et Øjeblik ved den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser om de to Slags Samlingspolitik, som han omtaler — ikke af den Grund, at hans Udtalelser i saa Henseende ere mere rigtige end de sproglige Udtalelser, han fremkom med, tværtimod finder jeg dem ganske splittergale, og jeg skal tillade mig at paavise det saa godt som muligt. Den Tale, den højtærede Konseilspræsident holdt om Alliancer, synes jeg, han passende kunde have holdt indenfor Reformpartiets fire Vægge; der er jeg vis paa, at den var bleven godt modtagen i Overensstemmelse med den Regel, der hersker i Reformpartiet, at Kalifens Ord er Visdom. Jeg synes ganske vist, at naar den højtærede Konseilspræsident kommer herved og offentlig holder en Tale i det danske Folketing, burde han sørge for, at det, han udtaler, er underbygget med en lille Smule bedre Grunde, end de Grunde, han anførte i Gaar. Den højtærede Konseilspræsident mente at kunne bevise, at der ved Valgene havde været et Samarbejde mellem Højre og de radikale, og han nævnte i den Anledning

Valgene i Kredse som Faaborg, Kerteminde og Storeheddinge. Men hvad bevise disse Valg? Ikke det mindste i den Retning, som den højtærede Konseilspræsident talte om. Den højtærede Konseilspræsident mente, at naar der stod en Højrekandidat og en Reformkandidat nede i Faaborg-Kredsen, saa burde der ikke fra anden Side stilles nogen Mand op, thi saa kan man risikere, at Højre tager Kredsen. Men hvad mente den højtærede Konseilspræsident f. Eks. 1901? Da stod der en moderat Kandidat, en Kandidat fra den Side, der nu er hans gode allierede, og der stod en Højremand, men da fandt den højtærede Konseilspræsident, at det var ganske rigtigt og fornuftigt at stille en Reformmand op alligevel, da var der ikke Tale om, at den højtærede Konseilspræsident kunde finde paa at sige, at det vilde være det samme som at gaa i Alliance med Højre, naar han og hans Parti alligevel stillede en Kandidat op dernede. Nej, det Ord om, at Venstre støtter Højre og siger: hellere en Højremand eller en moderat end en Reformmand, er ganske galt. Den højtærede Konseilspræsident kan nok huske, at det var ganske særligt det, der blev indvundet mod Berg ved Valgene i 1879 og 1881. Da den højtærede Konseilspræsident har nævnt Kerteminde som et af de Steder, der skulde bevise en Valgalliance mellem det radikale Venstre og Højre, skal jeg tillade mig noget nærmere at omtale denne Kreds. I 1881, da Højre havde Kredsen og de udtraadte stillede en Mand op ved den Lejlighed, saa at man mente, der var Udsigt til at tage Kredsen, var Berg mellem dem, der ogsaa stillede en Kandidat op i Kertemindekredsen, og det lød da efter ham: Se nu vil Berg hellere have en Højremand end en af de udtraadte. Det er ganske mærkeligt at se, at det er den Mand, der ønsker at se ud som Bergs Arvtager i dansk Politik, der nu staar og bruger akkurat de samme Udtalelser mod os, som den Gang bleve brugte mod Berg. Nej, der er ikke Spor af Bevis i det, som den højtærede Konseilspræsident siger i saa Henseende. Han staar og siger: det Samarbejde ligger saa aabent for, det kan man ikke komme bort fra. Ja, det lød kønt, men det er kun Ord, Ord og Ord, og der er ikke det mindste Bevis i det. Det er som sagt Bemærkninger, som den højtærede Konseilspræsident kan bruge til sit lydige Flertal i Reformpartiet, men det forekommer mig ikke, han skulde bruge dem her nede, her tror man ikke de Ord, her forlanger man Bevis for, at de Ord